

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618204226
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618204226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny L., dieťa matky A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. T. XXXX/XX, L., právne zastúpenej JUDr. Soňou Petrusovou, advokátkou, Advokátska kancelária Lučenec, Adyho 34, Lučenec a otca O. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX P., právne zastúpeného Advokátska kancelária Pisár & partners - advokáti, s.r.o., so sídlom P. Rádyho 8, Lučenec, IČO: 50 440 446 o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9P/49/2018-112 zo dňa 19.decembra 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 19.12.2018 návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa L. C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletý“), ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 22C/46/20155-113 zo dňa 14.06.2016, zo sumy 150,- Eur mesačne na sumu 30,- Eur mesačne zamietol (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov konania súd náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že otec maloletého v konaní nepreukázal, že by na jeho strane nastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť súdom určenú výšku výživného. Okresný súd zistil, že otcovi maloletého bolo rozhodnutím Okresného súdu Lučenec č. k. 22C/46/2015-113 zo dňa 14.06.2016 určené výživné na maloletého v sume 150,- Eur mesačne. V čase vydania tohto rozhodnutia bol otec maloletého zamestnaný ako M. vo Z. a jeho príjem sa pohyboval okolo sumy 2.171,00 Eur mesačne. Otec mal vyživovaciú povinnosť k ďalším dvom maloletým deťom, ktoré pochádzali z manželstva. Matka maloletého bola v čase poslednej úpravy pomerov na materskej dovolenke a jej mesačný príjem predstavoval rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a prídavok na dieťa v sume 23,52 Eur. Maloletý mal v čase poslednej úpravy pomerov XX M. a bol zverený do osobnej starostlivosti matky. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nastala zmena pomerov tak na strane matky a otca ako aj na strane maloletého dieťaťa. Maloletý vyrástol a od septembra 2018 nastúpil do materskej škôlky čo súviselo aj s nárastom výdavkov na zabezpečovanie potrieb dieťaťa. Matka maloletého bola do konca septembra 2018 poberateľkou rodičovského príspevku a od októbra 2018 sa zamestnala ako O. v spoločnosti P., s.r.o., kde jej čistá mzda predstavovala sumu 464,69 Eur. Matka uviedla, že jej s výchovou maloletého pomáhajú jej rodičia,

ktorí spolu s ňou a maloletým žijú v spoločnej domácnosti. Matka vyčíslila mesačné výdavky na sumu 304,50 Eur. Okresný súd zistil, že otec maloletého ukončil pracovný pomer vo Z. k 30.04.2018, pričom do 30.05.2018 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Z tejto evidencie ho však Úrad práce vo Z. vyradil pre absenciu spolupráce, čím stratil možnosť poberať dávky v nezamestnanosti. Z týchto dôvodov nemá otec žiaden príjem a žije len z úspor jeho priateľky, s ktorou sa presťahoval do Y. republiky. Zároveň otec uviedol, že ho súd zaviazal prispievať na výživu jeho ďalších dvoch maloletých detí spolu vo výške 500,- Eur mesačne. K návrhu otca sa vyjadril aj ÚPSVaR L., ktorý po prešetrení pomerov zistil, že zníženie výživného nekorešponduje s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že otec skončil pracovný pomer v zahraničí dobrovoľne, pričom nepreukázal, že by ho k skončeniu pracovného pomeru viedli objektívne dôvody, pre ktoré nie je možné aby prácu naďalej vykonával. Zároveň mal okresný súd za preukázané, že otec nespolupracoval s Úradom práce, a preto bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Na základe týchto skutočností mal okresný súd za preukázané, že otec sa svojim vlastným konaním zbavil možnosti riadne si plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Okresný súd tiež neprihliadol na výdavky otca na úvery a mobilný paušál z dôvodu, že výživné má pred takýmito výdavkami prednosť. Okresný súd dospel k záveru, že na strane otca nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala, že ja na mieste znížiť súdom určené výživné.

3. Proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 19.12.2018 podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý argumentoval tým, že okresný súd nesprávne a neúplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Túto zjavnú nesprávnosť rozhodnutia videl otec v tom, že okresný súd nezohľadnil ťaživú finančnú situáciu, v ktorej sa otec nie z vlastnej viny nachádza. Otec uviedol, že je nezamestnaný, nemá žiadny príjem a nevlastný žiaden nehnuteľný majetok, navyše sa voči nemu vedie exekučné konanie. Poukázal tiež na to, že v súčasnosti si aktívne hľadá zamestnanie. Zároveň tiež podotkol, že okresný súd neprihliadol na skutočnosť, že na výžive maloletého je povinná podieľať sa aj matka dieťaťa, ktorej životná úroveň je v súčasnosti vyššia než tá jeho. Z týchto dôvodov považoval otec napadnutý rozsudok za predčasný a arbitrárny, bez zohľadnenia relevantných skutočností a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zníži vyživovaciu povinnosť otca na maloletého zo sumy 150,- Eur mesačne na sumu 30,- Eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky alebo aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu sa vyjadrila matka dieťaťa, ktorá uviedla že otec nemá záujem zabezpečiť vyhovujúcu životnú úroveň pre maloletého. Zároveň tiež uviedla, že otec nemá o maloletého žiadny záujem, a preto je celá starostlivosť o maloletého na jej pleciach. Matka má za to, že otec nevyvinul patričnú snahu, aby sa zamestnal a mohol si plniť vyživovaciu povinnosť, pričom za stratou zamestnania, na ktorú sa otec odvoláva, videla jeho vlastné pričinenie, ktoré nesmie byť na ujmu maloletému dieťaťu. Z týchto dôvodov navrhla, aby krajský súd odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5. K odvolaniu sa vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý zotrval na všetkých svojich vyjadreniach a navrhol, aby odvolací súd rozhodol s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého dieťaťa.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods.1, 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 36 veta a druhá Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

10. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje.

14. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci návrhu otca na zníženie výživného na maloletého na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré náležitým spôsobom uviedol v odôvodnení rozsudku.

15. Námietky otca maloletého uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za prijateľné práve z dôvodov, že okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom otec maloletého v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Otec maloletého dieťaťa vo svojom odvolaní neuviedol ani žiadnu skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe okresného súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd takúto vadu ani nezistil.

16. Otec v odvolaní namietal, že prišiel o prácu z dôvodu šikany na pracovisku, v dôsledku ktorej bol nútený dať u vtedajšieho zamestnávateľa výpoveď. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom okresného súdu, že otec si bol v čase, keď sa dobrovoľne vzdal výhodného zamestnania vedomý, že má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, a teda je správny postup okresného súdu, ak pri svojom rozhodovaní vychádzal z predpokladu, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby si dokázal zarobiť aspoň sumu zodpovedajúcu jeho príjmu u predošlého zamestnávateľa, t.j. aspoň 2.000,- Eur mesačne. K námietke otca, že bol nedopatrením vylúčený z evidencie uchádzačov o zamestnanie vo Z., nakoľko si v čase, kedy mal byť prítomný na školení úradu práce, hľadal iné zamestnanie odvolací súd uvádza, že bolo takmer s určitosťou v možnostiach otca riešiť vzniknutú kolíziu s príslušným úradom, nakoľko iniciatívne hľadanie si vhodného zamestnania nemôže byť pred Úradom práce, ako sprostredkovateľom zamestnania, iniciatívneho záujemcovi o prácu na škodu. Zo správy Úradu práce však vyplýva, že otec s týmto úradom vôbec nespolupracoval, a teda je zrejme, že si vzniknutú situáciu privedil sám.

17. Pokiaľ otec v odvolaní uvádza, že si aktívne hľadá zamestnanie nie je odvolaciemu súdu zrejme, akým spôsobom sa otec o zamestnanie uchádza nakoľko nefiguruje v evidencii uchádzačov o zamestnanie a okresnému, ba ani odvolaciemu súdu doposiaľ nepredložil akékoľvek potvrdenie preukazujúce, že by si prácu aktívne hľadal.

18. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku otca, že jeho životná úroveň je podstatne nižšia ako životná úroveň matky a súd v dostatočnej miere nezohľadnil aj povinnosť matky podieľať sa na výžive maloletého dieťaťa má odvolací súd za to, že matka zabezpečuje maloletému vyživovaciu povinnosť svojou každodennou starostlivosťou a prihladnuc na odôvodnené potreby maloletého je zrejmé, že tieto zabezpečuje vo väčšom rozsahu, než je tomu v prípade otca. K namietanej nízkej životnej úrovni otca odvolací súd poznamenáva, že otec na jednej strane tvrdí, že nemá žiaden príjem, nevlastní žiaden majetok a finančne je odkázaný na podporu zo strany jeho priateľky. Na druhej strane však súdu vyčíslil jeho mesačné náklady na sumu 3.105,- Eur z čoho len úvery, splátka za telefón a poisťné predstavujú spolu približne sumu 482,- Eur, čo prevyšuje aj čistý mesačný príjem matky, ktorá musí zabezpečovať náklady na život seba, ako aj maloletému dieťaťu. Odvolací súd dáva do pozornosti, že je povinnosťou oboch rodičov podieľať sa na výžive a výchove maloletého dieťaťa, pričom skutočnosť, že matka pri výchove a starostlivosti supluje aj druhého rodiča je dostatočným dôvodom na to, aby sa otec v dostatočnom rozsahu spolupodieľal aspoň na jeho výžive. Odvolací súd sa teda plne stotožnil s názorom okresného súdu, že je v možnostiach a schopnostiach otca podieľať sa na výžive maloletého v doposiaľ určenom rozsahu.

19. Odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd vec správne právne posúdil pri riadnom zistení skutkového stavu, a preto odvolací súd odvolaním napadnutý I. výrok v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania (II. výrok), pri ktorom okresný súd náležite aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

20. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ustanovenie § 57 CMP, ktoré ustanovuje: " O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh." Návrh na prisúdenie náhrady trov odvolacieho konania nebol podaný, preto odvolací súd v súlade s § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).